

Rengas-lehti 1/2025

Suomen Katulähetysliitto ry. – Finlans gatumissionsförbundet rf

Sisällys

Vuodesta toiseen Herra on sama ja muuttumaton	3
Katulähetysliiton valtakunnalliset Kesäpäivät 9.-11.8.2024 Hangossa	4
Ja rakastat Häntä	11

Kannen kuva:

Kuvaaja: Sirpa Malin

Toimituskunta: Hallituksen jäsenet

Vuodesta toiseen Herra on sama ja muuttumaton

Saimme jälleen olla joulun sanoman äärellä. Mietimme kiitollisina Jeesuksen Kristuksen syntymää eläinten talliin. Joku samaistui syntyvän Messiaan äidin Marian asemaan. Ehkä joku ihmetteli Joosefin luonteen lujutta Jumalan vahvistettua hänelle toimintaohjeet. Kuka mitään mieltä, Jeesuksen syntymäjuhlaa vietetään jouluna. Hän, jolla oli ja on edelleen, kaikki valta taivaan ja maan päällä, syntyi ihmiseksi sovittaakseen aikanaan jokaisen ihmisen synnit Golgatan keskimmäisellä ristillä. Ihmeellinen Jeesus! Ainoa todellinen Valo pimeässä maailmassa! Tästä tulikin mieleeni eräs keskustelu:

Monin erivärisin pikkupolttimoin koristeltu joulukuusi ja yksinkertaisen pelkistetysti kirkkaksiin valoihin puettu joulukuusi keskustelivat keskenänsä ohittaessani niitä. Keskustelu vaikutti niin mielenkiintoiselta, etten malttanut olla jäämättä kuuloetäisyydelle. Kuuset sanailivat, kumpi niistä on valoinensa kauniimpi. Värivalokuusi totesi viimein mahtipontisesti olevansa upeampi loistossansa saaden toisen kuusen sanattoman vaivaantuneeksi.

Sillä hetkellä otin askeleen niitä kohti lumen narskuessa kenkäni alla. Totesin molempien joulupuiden olevan silmissäni kauniita. Eriväriset valot muistuttivat minua ihmiselämän moninaisuudesta: elämässä on ilon ja onnen hetkiä kuten myös tummempien sävyjen aikoja. Värivalojen heijastumat kertovat ihmiselämään punoutuvista onnen ja surun eri asteisista sävyistä.

Kirkkaat valot kuudessa toivat mieleeni Elämän Herran, Jeesuksen Kristuksen, puhtauden, Hänen viattomuutensa ja iäti kestävän totuutensa. Jeesus on maailman valo. Se, joka häntä seuraa, ei kulje pimeydessä, vaan hänellä on elämän valo. (Joh. 8:12)

Tarvitsemme monikirjoisiin elämämme päiviin Jeesuksen valoa ja totuutta. Hänen laupiaan armonsa myötä meidän on mahdollista nähdä

itsemme sellaisina kuin ihmiselämän ajan vajavaisina olemme: armahdettuina syntisinä, Jeesuksen sovitustyön myötä Isälle kelpaavina juuri tällaisina kuin olemme.

Jumalan siunaamaa uutta vuotta 2025 jokaiselle.

Sirpa Malin
Jyväskylä

Katulähetyspäivät Hangossa 9.-11.8.2024

Valtakunnalliset katulähetyspäivät vietettiin tänä vuonna Hangossa pääasiassa Santalan kartanon alueella. Viikonlopun järjestelyistä vastasivat Hangon katulähetys, Hangon vapaaseurakunta ja Suomen katulähetysliitto ry. Kaikkiaan osallistujia oli reilut seitsemänkymmentä eri puolilta Suomea. Vastoin sääennusteita ohjelman aikana oli lämmintä ja poutaa, jopa aurinkoista - rukousvastauksena.

Perjantai aloitettiin maksuttomalla seminaariosuudella, jossa Sininauhaliitosta Lea Stenberg ja Jenni-Emilia Ronkainen valoittivat päiväkeskustoiminnan tilannetta tutustuttuaan 40 kohtaamispaikkaan Päiväkeskus 2025 -projektin puitteissa. Uuden lain (1.7.2023) mukaisia päiväkeskuksia oli keskimäärin 1,7 kpl / hyvinvointialue; vaihteluväli 0- 5. Panoksia on laitettu kustannusvaikuttavuuden arviointiin päihteettömässä kohtaamispaikassa. Sosiaalisen laadun laskentatyökalua (Sola) on hyödynnetty, kun on eritelty 350 vaikuttavuusketjua. Relevanttien vaikuttavuusketjujen avulla on arvioitu Suomessa toimivien kohtaamispaikkojen tuottamaa taloudellista hyötyä varovaisuusperiaatteella. Keskimääräiseksi arvoksi on saatu 3.615 € / asiakas / vuosi. Kyselyissä oman selviytymisen kannalta merkittävimmäksi tekijäksi on

ilmoitettu kohtaamispaikka (80%). Se ylittää kirkkaasti oman perheen, ystävät, viranomaiset jne.

Kaupunginjohtaja Petra Ståhl totesi, että hyvinvointi on myös kunnan tehtävä, vaikka hyvinvointialueissa yhdistämisen varjo on langennut ei vähiten reuna-alueiden ylle. Palveluverkko on haaste ja muutosten yhteisvaikutukset ovat heikosti arvioitu, myönsi Ståhl. LUVN on kuitenkin tuonut myös hyvää koordinoitua. Hangon erityishaaste on ikääntyvä väestö ja valtion osuuksissa Hanko on nyt nettomaksaja. Kaupunki edellyttää alueellista tasapuolisuutta ja kunnan hyvinvointiavustuksia tarkastellaan, linjasi Ståhl.

Koordinaattori Pilvi Österman käytti hyvinvointialueen puheenvuoron. Järjestöavustukset on jaettu pisteytysten mukaisesti. Toiminnassa ”uskonnolliset piirteet” ovat johtaneet hakemusten hylkäämiseen kuten Hangon katulähetyskeskuksen kohdalla. Samoja kriteerejä on vuoden 2025 avustushakuprosessissa.

Nina Havia Kotimaisen avustustyön liitosta (KOA) esitteli järjestön toimintaa ja kertoi, että työ on muuttumassa yhä ammatillisemmaksi, mikä haastaa pieniä vapaaehtoistoiminnan järjestöjä. Laskennallisesti vapaaehtoistyön arvo on 20 €/tunti. Kuitenkaan ”viranomaisen ei voi olla läheinen”. Vertaisena kohtaaminen on kentän vahvuus, näki Havia. Tutkimusnäyttöä on kristillisten järjestöjen onnistuneesta raittius-työstä kansainvälisestäkin (ml. AA:n 12 askeleen ohjelma). Yksi narkomaani voi maksaa yhteiskunnalle 70.000 € vuodessa, totesi Havia. Suositeltavaa on laatia toimintavalmiussuunnitelma yllättävien kriisien varalle. Yhteisen aterian merkitys hyvinvoinnin ja jopa elämässä menestymisen kannalta on perustavaa laatua tutkimusnäytönkin perusteella. ”Ruoka on enemmän kuin nälän peitto” päätti Havia esityksensä.

Ilkka Klinga kertoi Santalan kartanon uudesta vaiheesta ja miten se on jo palvellut kansainvälisiä lasten ryhmiä leirikeskukseksi tässä

vaiheessa. Ilkka painotti, miten Jeesus on toiminnan keskiössä. Kunnostustyöt Santalassa jatkuvat.

Avajaistilaisuus 9.8. eteni pj Kauko Laaksamon johdolla. Laululla ”on armo suuri ihmeinen” oli hyvä aloittaa. Tj Jukka Silvola pyysi anteeksi käytännön puutteita ja sitä, että tilat eivät olleet valmistuneet odotetulla tavalla. Kaikille kuitenkin löytyi paikka, johon päänsä sai kallistaa. Osallistujille saimme jakaa myös T-paidat, joissa oli päivien tunnus teksti (Gal. 6: 9). Johanna Siren-Kaplas veti ylistysryhmää ja todisti omalta osaltaan.

Avajaispuheessaan Petra Ståhl tunnusti, että tämän työn merkitys on kasvanut. Katulähetysliiton puheenjohtaja Pekka Arposuo toi esille, että järjestöiltä odotetaan palvelua, mutta ei haluta tukea taloudellisesti. Keski-Suomessa on jo nähty pari konkurssia. Nyt ex-toiminnanjohtaja lukee paikallisen sanomalehden kuolinilmoitusten joukosta entisten asiakkaiden nimiä. Tukiasuntoihin ei enää saa työntekijä mennä ja päihheet on siellä sallittu. Asumisyksikkö tunnetaan nyt nimellä ”eläintarha”. Useampia tappoja on nähty. Ei elämisen taitoja, eikä opettamisesta makseta. ”Tästä maksetaan kovaa hintaa”, latasi Arposuo. Avajaisten päätteeksi saimme yhdessä siunata Hangon kaupunginjohtajaa.

Perjantain päätteeksi saunottiin ja merivesikin todettiin sopivan lämpimäksi. Lauantaina kuultiin ylistysbändiä ja jaettiin kokemuksia eri paikkakunnilta. Blomerukset Lahdesta lauloivat kaksi laulua. Inger Eronen kertoi katulähetysilloista Porissa. Sirpa Malin ja Ari Valkeinen toivat terveiset Jyväskylästä, jossa ruoka-apua toimitetaan vain omiin asumisyksiköihin, joista Ensiaskeleessa on ympärivuorokautinen päivystys. Vaajakoskella on avattu kierrätyskeskus. Kuntouttavan työtoiminnan ohjautuvuus on heikko prosessin kestäessä kuukausia, vaikka tarve on heti, kertoi Ari.

Martti Olsen Kuopiosta kertoi, että hänellä on koulukotitausta, mutta Jumala nostaa oli taustamme mikä tahansa. Elämme uskossa, emme näkemisessä. Sinut on nähty. Jumala tunnustaa meidät, vaikka omat vanhemmat eivät, vakuutti Martti. Neljännen tukiasunnon hankkiminen on harkinnassa Kuopiossa.

Turusta Ilkka Räisänen kertoi, että vapaaehtoisilla on hyvä henki ja Turun tilanne on hyvä. Kesällä tosin toiminta oli omien voimavarojen äärrirajalla, kun muut ruoka-apupaikat olivat tauolla. Ilkka painotti vapaaehtoisten jaksamista – luodaan edellytykset vapaaehtoisille! On varottava loppuun palamista. Turun vankilan pastori on jäämässä pois eikä uutta ole vielä haettu, mikä huolestutti Räisästä. Leipäjonossa kohtaaminen on mahdollista ja yhteistä kosketuspintaa on hyvä hakea.

Jaana Yrjälä kertoi työllistämistoiminnasta, joka lähtee asiakkaiden tarpeesta. Työkokeiluun, harjoitteluun ja palkkatuella otetaan henkilöitä, jotka eivät muualle työllistyisi ja jotka tukea tarvitsevat. Kirpputorilla työvuorossa on viisi henkilöä. Ukrainalaisia on mukana kymmenen.

Turusta myös Pertti Berg käytti puheenvuoron käsitellen Israelin lähtöä Egyptistä, jolloin vanhempien tehtävä oli valvontayö – ettei kukaan lähtisi pirtistä ulos. Napisija sukupolvi jäi erämaahan, mutta lapset pääsivät luvattuun maahan. Mitä he perivät vanhemmiltaan? Nurinamielen! Kasvatusvastuu on vanhemmilla. Tuhlaajapoikavertauksessa molemmat saivat perinnön. Tuhlaaja meni itseensä ja kun tuli kotiin, jonkun piti kuolla. Poika oli kuollut. Paimen valitsi teuraslampaan. Nykyäänkin meitä (marttyyreja) pidetään teuraslampaina. Ihminen ei sitä titteliä kuitenkaan ota itselleen, vaan paimen valitsee uhrilampaansa. Kansa antoi uhreja ja toi ne papistolle. Ymmärrämmekö

me omistamamme rikkaudet? Pertti kertoi mummosta, joka oli saanut kirjeitä Amerikasta ja ymmärtämättömyyttään tapiseerannut kamarinsa kirjeissä olleilla 20 USD seteleillä.

Jouko Kuismin Kokkolasta kertoi suomalaisen seurakunnan alaisesta katulähetystyöstä. Maahanmuuttajatyö ukrainalaisten parissa on aktiivista. Sanaa ja soppaa porinatuvalle on kahdesti viikossa. Entisessä pubissa on hengellistä karaokea, visailua jne. Vapaaehtoisia toimii noin viisitoista henkilöä. Mats Rehnström Hangosta kertoi miten tuli katulähetysten puuverstaalle ja miten päiväkeskus on ollut tärkeä apu yksinäisyyteen. Aamuisin kokoonnutaan aamupalalle, eikä ketään hylätä. Aikaisemmin ”pullo oli kaveri”, katulähetys on ollut erittäin tärkeä sosiaalisissa kontakteissa ja neuvokin voi toimia, opasti Mats, jonka Jumala oli pelastanut 90-luvulla hätäsatamaan oltuaan taifuunissa Etelä-Kiinan merellä risteilyaluksen päällikkönä suuressa vaarassa laiva kallistuneena valittuaan väärän suunnan.

Vuosikokous sujui yksimielisesti. Tilinpäätös vahvistettiin ja hyväksyttiin sääntömääräiset asiat. Muita asioita ei tullut esille. Hallituksen erovuoroiset jäsenet ja toiminnantarkastajat valittiin uudelleen tehtäviinsä ja jäsenmaksutkin säilyivät ennallaan. Katulähetysliiton puheenjohtajana jatkaa Pekka Arposuo ja sihteerinä Sirpa Malin.

Hankolainen teologi Pentti Rantanen vastasi raamattuopetuksesta, joka käsitteli Ilmestyskirjan juhlakalenteria. Isoisänsä Vilho Rantanen lausui viisaasti: ”on julistettava evankeliumia, koska me kuolemme”. Ilmestyskirja on sielunhoidollinen kirja: rakkauskertomus! Seisaaltaan kuuntelimme Ilm. 21:1-5 täyttymyksen sanat. Pelastuksen punainen lanka on messias – Kuninkaamme. Maailmanhistoria taas on kuvattu juhlaalenterin kautta, joka on avain Ilmestyskirjan ymmärtämiseen. Meille on kerrottu messiaan biopassi (VT): seemiläinen, Abrahamin siementä, Juudan suvusta, Iisain perheestä, Daavidin poika

suoraan alenevassa polvessa. Neljä pääjuhlaa ovat: pääsiäinen, hel-luntai, suuri sovintopäivä ja lehtimajanjuhla. Kaksi viimeksi mainittua ovat vielä edessä. Katumus pasuunansoitto edeltää; 7. torvi soi suu-rena sovintopäivänä. Sanoma on ristikkäistä tehotoistoa: toisaalta nykyhetken vaivoista ja toisaalta tulevaisuuden kuva. Johannes kirjoitti sekä aikalaisilleen, että tuleville sukupolville aina viimeisen sukupolven lohdutukseen asti. Ilm. 3:20 ”Katso, minä seison ovella ja kolku-tan...” on Laodikean penseälle seurakunnalle osoitettu ja koskee mei-täkin. Jeesus haluaa seurustella kanssamme. Jos Jeesus pääsee sydä-meemme, puhdistaa hän sen ensin. Kolkutukseen on syytä vastata heti, sillä etsikkoaika on lyhyt, kuten Korkeasta Veisusta 5:1-6 saam-me lukea. Pentti jakoi myös kertomuksen evankelista Dabotsosta nat-sien keskitysleirillä ja miten hän kohtasi kommandantin sodan jälkeen yhteisellä aterialla.

Lauantain messu Hangon kirkossa muodostui viikonlopun kohokoh-daksi ei pelkästään runsaan osallistujamäärän vuoksi, vaan Satu Ala-Harjan hienon todistuksen johdosta sekä Stefan Lindströmin kosketta-van todistuspuheen ansiosta. Katulähetysten ylistysbändi lauloi eh-toollisen aikana upeita lauluja ml. yhden suosikeistani ”Sua odotan, jo saavu Herra”. Myös Israelia saimme siunata ja taivas kosketti kirkossa olevia. Kristuksen ruumis ja veri teki tehtävänsä. Kanttorikin kruunasi mahtipontisella päätösmusiikillaan illan. Kolehdilla saatiin siunata Suomen katulähetysliittoa.

Sunnuntaiaamuna tutustuttiin katulähetysten työpajoihin sekä vesi-tornista avautuviin aurinkoisiin näkymiin. Juhlajumalanpalvelus pidet-tiin Hangon vapaakirkolla, joka täytyikin ääriään myöden. Katulähe-tyksen ylistysryhmä lauloi myös suosikkilauluni: lampaan iltavirren. Ari Korolainen piti uutena pastorina ensimmäisen saarnansa työnteki-jänä. Ari käsitteli saarnassaan kutsumusta. Jumala on kutsunut julista-maan evankeliumia. Meidät on kutsuttu nimeltä ja Herramme yhtey-teen (1 Kor. 1:9) ja seuraamaan häntä opetuslapsena. Kutsu on myös

Kristuksen ruumiiseen palvelemaan (1 Kor. 12:12). Mihin Jumala on sinut kutsunut? Kutsu on aina henkilökohtainen ja sen täyttäminen onnistuu parhaiten omana itsenään. Daavidkin taisteli ja voitti Goljatin omilla aseillaan, sillä kuninkaan varusteissa hän ei kyennyt kävelemäänkään.

Uusia vapaaehtoisia siunattiin katulähetystyöhön: Jaana ja Jone Pekkarinen Kuopiosta ja Janne Silvola sekä Mats Rehnström Hangosta. Päätösjuhlassa Santalassa kukitettiin keltaisella ruusulla siunatut työntekijät sekä keittiön ahkerat palvelijat: Merja Heinonen, Irma Kallionpää ja Mirja Kilponen. Kuvakavalkadi Hangon katulähettyksen toimipisteistä esiteltiin myös osallistujille. Myös tekniikasta hyvin vastannut Juha Saarinen sai ansaitun ruusun sekä päätösjuhlapuheen pitänyt Ilpo Kari, joka käsitteli puheessaan uskollisuutta (Luukas 12) pohjalta. Parasta Jeesuksen odottamista on tehtävien uskollinen hoitaminen. Jeesus kehottaa uskollisuuteen ja viisauteen, joiden lähde ja perusta on elävä suhde häneen. Luotettavuus täyttää kutsumuksen. Usko ja uskollisuus ovat samasta sanasta. Usko mahdollistaa uskollisuuden. Emme aina onnistu hoitamaan kaikkea oikein, niinpä kaikki on armoa. Kaikki mitä meillä on, on Jumalan lahjaa. Olemme talouden hoitajia, emme vuokralaisia! Siinä on ero. ”Jos me olemme uskottomia, pysyy kuitenkin hän uskollisena, sillä itseänsä kieltää hän ei saata.” Ristiltä loistaa armo.

Santalalan kartanon pihalla kasvaa ikivanha tammi, jonka ikä on tutkittu ja saatu kunnioitettavat 400 vuotta. Tammi on pysynyt paikallaan uskollisesti läpi vuosisatojen ja myrskytuulien. Tämä ”vanhurskauden tammi” sopii uskollisuuden esikuvaksi myös meille kuten koko kartanoalueelle. Ennen viikonloppua tullut Jobin posti vahvisti käsitystä, että päivät olisivat siunatut. Voidaan sanoa, että hyvässä hengessä ne pidettiin ja Jeesuksen siunaavan käden alla kaikesta huolimatta.

Useasta suusta tuli kiitos päivien ohjelmasta ja T-paitaa pidettiin onnistuneena. Ilkka Räisänen kiteytti loppusanoiksi: ”Te kannattelette monia ja monet kannattelevat teitä.” Katulähettyksen kilpi luovutettiin Jyväskylään Pekka Arposuolle seuraavia kesäpäiviä varten. Lopuksi

laulettiin perinteinen lähtövirsi 339 kiitoksella ja sitten juotiin kahvit. Se on näet katulähettyksessä tapana.

Jukka Silvola

Hangon Katulähetys

[Ja rakastat Häntä](#)

Olen nyt lukenut 5. Mooseksen 10. luvun jakeita alkaen jakeesta 10. Niitä syvyyksiä ja korkeuksia, joita näissä jakeissa on vaikea hypätä yli kiirehtien, mutta nyt alkuun kuitenkin vain ohimenevä kertaus. Jae 10 kertoo anteeksiannosta - jälleen mikä kallis lahja! Niin paljon kuin lankeamiset rikkovat ja tuovat pahaa ja ikävää kärsimystä, Herra todella ”katuu”. Joel ansaitseekin tulla lainatuksi: ”ehkä Hän vielä katuu” (Joel 2:14, myös Joonas 3:9). Me olemme Ystävät, tiukasti ja kriittisesti Hänen armonsa varassa! Sitä ei suinkaan voi ottaa itsestäänselvyytenä, niin vakavaa on synninpolut, mutta että Hänen luonteensa todella on pitkämielinen, eikä halua kenenkään hukkuvan! (2 Piet. 3:9).

Jae 11 on sitten liikkeelle lähtökäsky. Meidän edellämme kulkee Siunattu Liiton Enkeli, Jeesus Itse (enkeli tarkoittaa myös sanansaattajaa. Lue myös 2 Moos. 23:20-23. Se oli myös Jeesus Joka kohtasi Mooseksen 2 Moos. 3:2)! Jotenkin tämä vahvasti puhuttelee minua nytkin: toisaalta perinnön valloitukseen liittyy valtavia haasteita ja koetuksia taisteluineen, siellä on niitä jättiläisiäkin! Mutta toisaalta Herra, Joka ei valehtele on sen jo meille valalla luvannut (vrt. Hepr. 6:16-20).

Mutta sitten jakeessa 12 tulee, mitä Herra meiltä vaatii. Ensinnäkin ”että pelkää Herraa Sinun Jumalaasi”. Olen jostain kirjannut

marginaaliin: ”palvoa kunnioituksella” (worship with awe). Kun taas jäljessä ”että palvelet Herraa” tarkoittaa ilmeisesti ”palvella velvollisuudella” (worship with duty). Mieleeni tulee jo Eedenin paratiisin Herran työnäky meidän esivanhemmillemme (ja myös meille!): ”Ja Herra Jumala otti ihmisen ja pani hänet Eedenin paratiisiin viljelemään ja varjelemaan sitä.” (1 Moos. 2:15) Minkä alun Young kääntää kirjaimellisemmin hepreasta: ”Ja Herra Jumala otti miehen ja asetti hänet lepäämään Eedenin puutarhassa”. Kaikki toiminta alkaa levosta käsin. Ja lopunkin voidaan kääntää maanviljelyksestä poiketen, eli tehtävä oli ”palvoa ja noudattaa sitä”, ehkä tätä yhtä käskyä, mikä oli annettu. ”Palvoa” [traditionaalisesti siis ”viljellä”] on samainen kuin meidän tämä ”palvella velvollisuudella”. Siihen siis koko Israel oli kutsuttu, vaikka leeviläisille se annettiinkin koskien Ilmestysmajaa!

”Että aina vaellat Hänen teitensä” – kuinka syvää tekstiä Mooses nyt meille antaakaan! Niinpä tämä termi voidaan toisin ilmaista kehotuksella: ”seurata Jumalaa”. Vertaa jälleen Paavalia Ef. 5:1: ”Olkaa siis Jumalan seuraajia, niin kuin rakkaat lapset”, ja edelleen ”ja vaeltakaa rakkaudessa, niin kuin Kristuskin rakasti teitä...”. Paavali ja Mooses siis puhuivat samaa kieltä Jumalan ”imitoimisesta” tai kuten Novum kääntää ”matkijoista”. Jälkimmäinen selittääkin, että ”se merkitsee näyttelijää, toisten jäljittelijää”. Tosin itse emme tietenkään omassa voimassa tähän pysty - tarkoittaen jäljittelemään kyseistä kallista esimerkkiä. Niinpä ainoastaan Hänen kauttaan muutos meissä on mahdollista – ei ainoastaan ulkonaisesti vaan myös sisältä myöden. Tästä alla vielä lisää.

Mutta sitten tulee jakeessamme yhä hyvin voimallinen ilmaisu ja kohta, kehotus: ”rakastat Häntä”. Varsin totta on, että maailma on täynnä erilaisia epäjumalia, jotka kilpailevat meidän sydäntemme rakkaudesta. Mutta Ystäväni, Yksi on ainoastaan arvollinen sen saamaan ja vielä kokonaan. Korkea Veisuussa on kalliita näköaloja tästäkin. Jeesus näkee morsiamensa ainoana rakkautensa kohteena (Hän ei ole

meille koskaan vähäänkään uskonon) julistaessaan ”yksi ainoa on Minun kyyhkyseni, puhtoiseni”. Ja niin kun morsian edellä on todennut: ”Minä olen Rakkaani oma, ja Rakkaani on minun - Hän, Joka paimentaa liljojen keskellä”, Jeesus ei ole pidättänyt itsestään mitään morsiameltaan. Hän on totisesti täydet 100 prosenttia meidän, ja jos mahdollista enemmänkin! Kuinka paljon meidän sydäntämme on siis Hänen? Tästä on varmasti kysymys nyt Mooseksen kohdankin ”rakastaa Häntä” kehotuksessa! Mutta me emme itsessämme kylläkään pysty antautumaan Hänelle enempää tai puhumattakaan täydellisesti, Jeesus itse on tässäkin ainoa täydellinen, mutta me voimme pyytää Pyhää Henkeä tekemään sen meidän puolestamme - tämän sydämen ympärileikkauksen, joka tulee ilmi jakeessa 16! Hänelle aivan kaikki, kun Hän on antanut meille aivan kaiken (1 Kor. 3:21-23)! Ystäväni, kun pyydämme Isältämme leipää, Hän antaa aitoa, todellista leipää, eikä kiveä!

Sitten jakeessa 13 liittyy tähän tekstiimme ”noudattaa Herran käskyjä ja säädöksiä”. Johannes kirjeessään kirjoittaa vastaavaa: ”Siitä me tiedämme, että rakastamme Jumalan lapsia, kun rakastamme Jumalaa ja noudatamme Hänen käskyjensä.” Kun tätä luet Ystäväni, varmaan ymmärrät, tämän sydämen ympärileikkauksen tarpeellisuuden. Monet meistä ja historian aikana vielä enemmän, ovat yrittäneet totella ja noudattaa Herran käskyjä omassa voimassa, oman tahdon tietä, ja siten surkeasti epäonnistuen. Ehkä se epäonnistumisen kokeminen on kaikkein armollisinta. Itse ainakin olen omissa harhailujeni umpikujissa lähtenyt kyselemään katkerienkin pettymysten jälkeen: Herra, armossasi, oma tieni johti tähän, mikä on nyt Sinun ratkaisusi? Siellä umpikujassa, kun kaikki omat resurssit ja keinot on käytetty, voi Hänen ”tarjouksensa” kelvata meille!

Mutta porkkanakin Mooses antaa: ”että menestyisit”. Tämä on kirjaimellisesti: ”hyväksi sinulle”, Biblia taas: ”että sinulle hyvin kävis.” Meillä on siis sama ajatus tässä kuin Paavalilla tutussa

Roomalaiskirjeen kohdassa 8:28, että kaikki myötävaikuttaa ja työtoverinamme meidän ”hyväksi”, kun rakastamme Häntä! Aamen, näin tapahtukoon!

Mutta en varmaan osaa riittävästi syväluotaa seuraavaakaan kohtaamme. Eli kun kaikki mahdollinen on todellakin Herran (jae 14) – Hän on niin valtavan suuri! Kuitenkin Hän *ainoastaan* valitsi nämä patriarkat, jotka tässä kutsutaan ”sinun isiksesi”, ja sitä kautta heidän jälkipolvensa. Herra on sukupolvien Jumala, ja tehnyt valinnat armossaan ja rakkaudessaan. Ja miten hyödyllistä on siis tutkia näitä isien kertomuksia aina ensimmäisen Mooseksen kirjan alusta alkaen. Suosittelen. Ja jos Ystäväni pohdit omaa asemaasi näissä lupauksissa, Jeesuksessa meidät on oksastettu Lupauksiin. Mutta toisaalta on väitetty, että Suomenmaassa melkein kaikki olisivat enemmän tai vähemmän sukua toisiinsa (mikä merkillinen kansa me olemme), ja että sukuhaarat ulottuvat sinne vuosituhansien taakse juuri näihin patriarkkoihin. Nyky -dna tutkimukset varmaan tietävät avata paljon merkillisyyttä, mutta minä varsinaisesti odotan sitä kun Taivaan arkistot vihdoinkin lopussa avataan! Ja silloin meille paljastetaan ketkä kaikki ovat olleet meille sukua ja esivanhempia. Ehkä on ali-ilmaisu, että sieltä voi paljastua varsinaisia yllätyksiä!

En ole alkukielten tuntija, enkä siis aivan varma ole, mihin jakeen 17 ilmaisu ”sillä” viittaa. Mutta jos se viittaa välittömästi edelliseen jakeeseen, ympärileikkaukseen, niin jos Herra todella on näin valtava: ”jumalain Jumala ja herrain Herra, suuri, voimallinen ja peljättävä Jumala”, vaatii se meiltä tätä sydämen pohjia käyvää antautumista. Lihan on kuoltava, ja Hengen päästävä johtoon. Herra suokoon siihen meille myös oikean jumalakuvan. Ewalds hyödyllisesti monessa opetuksessaan tuo julki miten armottoman lakihenkinen malli meillä täällä Suomen maassa on ollut vaikuttamassa, kasvatuksesta alkaen! Se helposti estää aitoa antautumistamme. Mutta tämä jälkiosa tässä

lauseessa voi tarkoittaa: ”Jumala, Suurin, Voimakkain ja Peljättävä”. Koko lauseessamme on superlatiivia kerrassaan!

Lue myös Ilmestyskirjan 17:14, jossa puhutaan voittoisasta Karitsasta: ”He sotivat Karitsaa vastaan, mutta Karitsa on voittava heidät, sillä Hän on herrain Herra ja kuningasten Kuningas; ja kutsutut ja valitut ja uskolliset voittavat Hänen kanssansa.” Aamen. Siksi onkin yllättävää, että miten näin mahtavan Herran edessä Hän ”hankien isättömälle ja leskelle oikeuden ja joka rakastaen muukalaista antaa hänelle ruuan ja vaatteen.” ”Hankkii” ja ”rakastaa” ovat ilmeisesti sellaisessa aikamuodossa hepreassa, että se on jatkuvaa toimintaa. Suuruudessaan Hän on tällainen!

Sitten jae 19 jatkoksi: ” Sentähden rakastakaa muukalaista, sillä te olette itse olleet muukalaisina Egyptin maassa.” Tässä on jälleen paljon asiaa. Ensinnäkin varmaan on totta, että Herran rakkaus muukalaista kohtaa on kimmokkeena meidän rakkauteemme (sana ”sentähden” viitaten edelliseen jakeeseen). Mutta Fox kääntää englanniksi ”so”, eli voitaisiin sanoa: ”tällä tavoin” - antaen meille ohjeen edellisestä jakeesta, miten rakastaa muukalaista. Ajattelen myös, miten todellinen myötätunto ja rakkaus syntyvät vasta varsinaisesti oman kivun kautta. Kuten tässä kun Israel muisti ja koki, että se itse oli elänyt Egyptissä muukalaisena, syntyy aito hätä toisesta. Herra armossaan pehmittäköön minunkin sydämeni!

Sitten tähän loppuun enää vain maalaan nämä kaksi seuraavaa jaetta kehotuksen sanaa meille:

Herraa, sinun Jumalaasi, pelkää, Häntä palvele, Hänessä riipu kiinni [kuin liimaudu, 1 Moos. 2:24] ja vanho Hänen nimeensä. Hän on sinun Ylistyksesi [tehillah, josta tulee heprean nimitys Psalmeista, myös Jer. 17:14], ja Hän on sinun Jumalasi, Joka on tehnyt sinulle ne suuret ja peljättävät teot, jotka sinun silmäsi ovat nähneet.” Aamen, olkoon meidän silmämme näin avatut!

Siunauksin
Mikko Laine

Sana ja aika

Suomenkielisen Raamatun lukijalle saattaa yllä olevasta otsikosta tulla mieleen Sananlaskujen kirjan jae 25:11, joka vuoden 1992 käännöksessä kuuluu näin: ”Kultaomenoita hopeamaljoissa ovat oikeaan aikaan lausutut sanat.” Vuoden 1933 suomennoksen muotoilu on oleellisesti sama: ”Kultaomenia hopeamaljoissa ovat sanat, sanotut aikansa.”

Otetaan vielä yksi käännös samasta jakeesta, ensimmäisestä suomenkielisestä Raamatusta vuodelta 1642:

”Sana aikans puhuttu on nijncuincullainen omena hopenamaljasa.” Sana aika jossakin muodossa on kaikissa näissä käännöksissä, mikä on sopu-

soinnussa Lutherista juontuvan saksankielisen version kanssa: ”Ein Wort, geredet zu rechter Zeit, ist wie goldene Äpfel auf silbernen Schalen.” Sen sanatarkka suomennos kuuluu: ”Sana, oikeaan aikaan puhuttu, on kuin kultaomenia hopeamaljoissa.” Heprealaisessa alkutekstissä tämän käännösperinteen

mukaisen aika-sanana vastine esiintyy koko Vanhassa testamentissa

vain tässä kohdassa, ja sen merkitystä jotkin lähteet pitävät epävarmana. Heprealaisen Raamatun (eli suunnilleen nykyisen Vanhan testamentin) pitkän ajan kuluessa noin parisataa vuotta ennen Kristusta syntynyt kreikankielinen Septuaginta-käännös ei tässä käytä sanan aika vastinetta. Englanninkielisissä käännöksissä ajankohdan korostamisen sijasta usein sanotaan fitly (sopivasti) tai aptly (osuvasti). Muutaman sanakirjan vertailu osoitti, että siinä otoksessa saksan- ja suomenkielisissä sanakirjoissa korostettiin aikaa, englannin- ja ranskankielisissä tapaa. Käännösperinteestä riippumatta on selvää, että sanotulla sanalla itsellään on keskeinen merkitys ja tehtävä.

Johanneksen evankeliumin viidennessä luvussa kerrotaan miehestä, joka oli sairastanut kolmekymmentäkahdeksan vuotta. Hän odotti tilaisuutta päästä Betesdan altaaseen sen veden kuohahtaessa, mutta aina joku toinen ehti ennen. Tässä tilanteessa hän kohtasi Jeesuksen. Jeesuksen sana hänelle oli sekä ajan että tavan puolesta osuva. Mies oli pitkän ajan kuluessa kenties kypsytynyt kuulemaan uutta, vaikka hänen ensireaktionsa kertasi koetun kilpailutilanteen ankeutta: Jeesuksen kysymykseen, halusiko mies tulla terveeksi, tämä vastasi tuntemiensa mahdollisuuksien pohjalta. Jeesuksen kohtaamisen toinen osa ylitti kaikki omiin kuvitelmiin nousseet ajatukset: ”Nouse, ota vuoteesi ja kävele.”

Mieleeni tulee muistikuva vuosikymmenien takaa. Pieni lapsi laulaa: ”Kun Jeesus kohtasi ihmisen, hän tarkoitti samalla näin: Sä arvokas oot, sä osaat ja voit, mä tuollaisna rakastan sua.” Meidän elämäsämme ei kovin usein ole tilanteita, joissa näkyvä ihmeperantuminen tulee omalle kohdalle. Mutta ilmankin ulkoista dramatiikkaa Jeesuksen kohtaaminen on luonteeltaan käännteentekevä: kyseessä on enemmän kuin lausuttu sana, korostetaanpa sitten ajankohtaa tai tapaa.

Johanneksen evankeliumi alkaa näillä sanoilla: ”Alussa oli Sana. Sana oli Jumalan luona, ja Sana oli Jumala. Jo alussa Sana oli Jumalan

luona.” Jo-sanaa ei ole alkuperäisessä tekstissä, mutta kääntäjä on se lisännyt kenties korostaakseen, että Kristus on ajan yläpuolella.

Vähän myöhemmin, jakeessa 14, sanotaan: ”Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme. Me saimme katsella hänen kirkkauttaan, kirkkautta, jonka Isä ainoalle Pojalle antaa. Hän oli täynnä armoa ja totuutta.”

Kreikan kielessä on kaksi sanaa, jotka voidaan kääntää sanalla aika: kronos (tai hieman toisin muotoiltuna khronos) ja kairos. Edellinen esiintyy Johanneksen evankeliumin viidennen luvun jakeessa 6, joka vuoden 1938 käännöksessä kuuluu näin: ”Kun Jeesus näki hänen siinä makaavan ja tiesi hänen jo kauan aikaa sairastaneen, sanoi hän hänelle: ’Tahdotko tulla terveeksi?’” Niin kuin tähän yhteyteen sopii, kronos viittaa ajan kulumiseen ja se on taustalla sellaisissa kreikkalaisperäisissä sivistyssanoissa kuin kronologia (ajanlasku), kronometri (ajan mittalaite, kello) ja krooninen (pitkäaikainen). Esimerkiksi Saarnaajan kirjan kreikankielisen Septuaginta-käännöksen kolmannen luvun jakeista 1-8 kussakin on sana kairos jonkin asian määräajan merkityksessä.

Pitkän aikaa (kronos) odottaneen sairaan elämässä oli kairos-hetki, kun hän kohtasi Jeesuksen. Tuon kohtaamisen jälkeen hänen elämänsä oli aivan erilainen kuin ennen. Hän parani sairaudestaan ja

toimi myös Jeesuksen todistajana kertomalla, mitä Jeesus oli hänelle tehnyt. Hänen elämässään Jeesuksen kohtaamisen kairos-hetki koitti kolmenkymmenen kahdeksan vuoden sairastamisen jälkeen. Evanliumikertomuksessa Jeesus tapasi parantuneen miehen uudelleen pyhäkössä. Tänä päivänä tilanne on toinen. Jeesus elää ylösnousseena Vapahtajana, ja hänellä on aina vastaanotto avoinna. Meille sanotaan: ”Nyt on pelastuksen päivä.”

Meillä voi olla tilanne, jossa koemme odottaneemme kuvaannollisesti kolmekymmentä kahdeksan vuotta käännettä elämässämme. Olemme kenties muodostaneet oman käsityksemme siitä, millä tavalla käänteeseen pitäisi tapahtua. Jumala voi olla sanomassa meille, että hänellä on tarjota toinen tie, josta meillä itsellämme ei ole aavistustakaan.

lokakuussa 2024

Kari Ylinen

